

overbevisning kun kan køre i det organ, de i dag kører i?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det var ikke på grund af glemsomhed, men af ren tidnød, jeg ikke fik omtalt Belarus, og det gør jeg meget gerne nu. Men jeg vil gerne indskærpe over for hr. Lund, at det, jeg anfægter, er, at hvis hr. Lund ser i rapporten og ser på de kompetenceområder, OSCE beskæftiger sig med – terrorbekæmpelse, fremme af ligestilling, menneskerettigheder, miljøforhold osv. osv. – er det altså noget, der meget godt med lige stor vægt kunne ligge i f.eks. Europarådet.

Jeg synes netop, det er vigtigt, at man fastholder monitoreringen, men man bør overveje, hvordan OSCE kan effektiviseres og slankes. Det er sådan set det eneste, der ligger i den politik, jeg retter mod OSCE.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går til næste ordfører, og det er fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14.45

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst vil også jeg gerne takke udenrigsministeren for en god redegørelse.

Med stor tilfredshed kan vi i Det Konservative Folkeparti notere, at Danmark fortsat spiller en aktiv rolle så vel inden for den menneskelige som inden for den såkaldte militære dimension. Sikkerhed og retssikkerhed går hånd i hånd og er hinandens forudsætning, når man vil opbygge et frit og fair fællesskab både inden for og på tværs af landegrænser. Derfor må der samtidig sættes og arbejdes effektivt på begge fronter, som jo hele tiden flytter sig. For tiden flytter fronterne sig heldigvis mest i den rigtige retning.

Særlig vægt lægger jeg derfor selvfølgelig også på redegørelsens afsnit om reformarbejdet, hvor Danmark har været og fortsat skal være med helt fremme, ikke mindst når det gælder fokusering og effektivisering.

For mig er det hævet over enhver tvivl, at demokrati, menneskerettigheder og retssikkerhed er grundpillerne i opbygningen af en fredeligere verdensdel med velfærd og muligheder for fremgang for alle. Derfor er det meget glædeligt, at Danmark sammen med de fleste andre medlemslande har modstået det russiske pres, for så vidt angår at svække fokus på netop disse områ-

der. Russerne skal ikke have lov til at udhule kernefunktionerne. Her må og skal vi stå fuldstændig fast.

I den forbindelse savner jeg måske nogle bemærkninger i redegørelsen om forholdet til de øvrige organisatoriske operatører, herunder ikke mindst om forholdet til Europarådet. Hvad er situationen, og hvordan ser vi fremtidsperspektiverne? Hvordan skal arbejdsdelingen være? Den forrige ordfører var lidt inde på det, og her er det afgørende, hvilket udgangspunkt man tager: Kigger man på glasset som værende halvfuldt, eller kigger man på det som værende halvtomt?

I Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, at når man skal analysere fremtidsperspektiverne på forhånd for de forskellige europæiske aktører, må man kigge på de forskellige organisationers nuværende styrkeområder og deres potentiale.

Set med mine øjne har OSCE ud over den lidt større medlemskreds, herunder den atlantiske relation, en styrkeposition på to hovedområder: Det gælder valgobservation, hvor både ODIHR's og OSCE's parlamentariske afdeling over en årrække har opbygget et solidt erfaringsgrundlag og opnået bred anerkendelse herfor, og så gælder det medieovervågningen, hvor OSCE's repræsentant for overvågning af medier yder et stort arbejde, som giver nyttige informationer i forbindelse med perspektivering af valgobservationerne.

OSCE's parlamentariske afdeling har også igennem årene opbygget en central position i forbindelse med valgobservationer og ikke mindst i forbindelse med formidlingen af disse. Det har således været af selvstændig betydning, ikke alene for den demokratiske og politiske dialog, men også for formidlingen og perspektivering, at der stort set ved hvert valg deltager et meget stort antal parlamentarikere, som jo af gode grunde har et førstehåndserfaringsgrundlag at bygge på. Flere tidligere ordførere har allerede været inde på, at det er et meget vigtigt arbejde, og at der er et stort gensidigt udbytte.

Personligt har jeg også deltaget i en række valgobservationer, og jeg lægger meget vægt på netop den slags konkret arbejde i marken. Jeg ser både et konkret og et langtrækkende perspektiv i netop den form for frontindsats. Det skal man måske også på regeringsniveau have et mere præcist øje for i fremtiden, så den styrke kan udnyttes mere præcist. I det hele taget skal vi holde fast i at udbygge OSCE's nuværende styrkepositioner, ikke mindst inden for demo-